

tatū, scilicet ab alio habente ad hoc potestatē,
vt est Rex Hispaniarum, in his partibus, & cū
Episcopus ad hoc sit obligatus, scilicet eas
curare per se, vel per alium meliorem Minis-
trum à se deputatum, vel à Papa mediate, vel
immediate, solicite curare debet, vt ipse oues
melius q̄ fieri poterit, curētur. Et circa hoc
potissime debet attendere suarum ouium cu-
ram potiorem, & non ad hoc, q̄ earum Mi-
nister eas, l.ex officio, vel ex Charitate curet.
Hoc nimirum nihil facit, neq; ad exoneran-
dā suam conscientiam, neq; ad meliore ip-
sarum ouium curam, & profectum: sed tan-
tum attendat Episcopus ad meliorem, & po-
tiorem suarum ouium curā, quia in hoc sua
consistit obligatio. Neq; his obstat: si quis
dicat, q̄ securius quis cōmittit rē suā custodiē
dā illi, qui se obligat eā custodire q̄; si cōmit-
tat eā custodire ei, q̄ se offert eā custodire ex
sola Charitate, & dilectione nolens aliter se
obligare: qui tamē pbabiliter credit, q̄ rem
suā melius custodiet, q̄ ille q̄ se obligat eā cu-
stodire. Ideo à simili, securius, & melius facit
Eps cōmittēdo suas oues illi, q̄ se obligat eas
custodire ex officio, & ad hoc se obligat, q̄; si
eas cōmittat illi, q̄ ad hoc ex officio nō vul-